

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

2. Si sacerdotale &c. Constitutio ad Raynaldum Archiepiscopum
Remensem, & suffraganeos ejus contra Polygamos eosve qui feratum ritu
promiscua haberent connubia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

URBANUS SECUNDUS
PONTIFEX CLXI.

ANNO DOMINI MLXXXVIII.

URbanus hujus nominis secundus Gal-
lus antea dictus Odo Victorem III.
excepit an. 1088. tempore Schismatis, cui
Gilbertus pseudo-Pontifex ansam præbuit,
à ejus factione Urbe pulsus in Galliam
se recepit, ibique varia celebravit Conci-
lia: Claromonte imprimis ad recuperan-
dam Terram sanctam, indè in Italiam,
reversus obiit Romæ An. 1099. (*Magni
Bullarii Romani Tom. I. hujus Editionis
Luxemb. 1727. fol. 29.*)

I.
Ex Ughello
Tom. 2. pag.
1047.
Editum D.
Anno 1091.

*Diploma Urbani quo confirmat Largitiones & Do-
nationes quasque factas à Rogero Calabria Co-
mite & Sicilia, Ambrosio Abbati Liparitano, &
scilicet ipsam Insulam Liparensem, Monasterium
& omnia bona eidem pertinentia.*

URBANUS EPISCOPUS,

*Servus Servorum Dei, Ambrosio Abbati Li-
paritano ejusque successoribus regulariter
substituendis in perpetuum.*

Cum universæ Insulæ secundum instituta re-
gulæ juris sint, constat profecto quia
Religiosi Imperatoris Constantini privilegio in
Jus proprium B. Petro, ejusque successoribus
Occidentales omnes Insulæ condonatae sunt,
maximè quæ circa Italiæ oram habentur, quo-
rum multæ peccatis exigentibus accolarum à
Saracenis captæ Christiani nominis gloriam ami-
serunt. Inter quas Liparis B. Bartholomæi
Apostoli corpore quondam insignita, Eremi
instar redacta cognoscitur, quam multis anno-
rum curriculis evolutis cum Saracenorum vires
divinæ misericordiæ potentia repressisset, reli-
giosi fratres divinæ servitutis studio eandem
ingressi Insulam monasteria illi, domicilia con-
struere curaverunt, & plurimos in eandem In-
sulam colonos sua industria constituerunt.

§. 1. Nos itaque quibus ex divinæ arbitrio
voluntatis per Apostolicæ sedis culmen cuncta-
rum sollicitudo imminet Ecclesiarum, licet in
eadem Insula Episcopatum quondam fuisse in
sanctæ Gregorianæ paginæ registris agnoscamus,
quia tamen Episcopi dignitatem nunc ipse
loci exiguitas, & accolarum raritas non meretur.
Monasterium tamen illi haberi, & totius Insu-
læ ambitum possidere præsentis paginæ aucto-
ritate sancimus.

§. 2. Ipsum etiam monasterium, cui frater-
nitas tunc auctore Domino præsidet, in Beati
Bartholomæi honore, & nomine consecratum,
in sanctæ Romanæ, & Apostolicæ sedis faven-
dum speciali protectione suscipimus.

§. 3. Per præsentem igitur nostri Privilegij
paginam Apostolica auctoritate statuimus, ut
quæcumque hodie idem cænobium justè possi-
det, sive in posterum concessione Pontificum,
liberalitate Principum, vel oblatione fidelium
justè, atque canonicè poterit adipisci firma tibi
tuisque successoribus, & illibata permaneant.

§. 4. Decernimus ergo, ut nulli omnino
hominum liceat idem cænobium temere per-

turbare, aut ei subditas possessiones auferre,
vel oblatas retinere, vel minere, vel temerariis
vexationibus fatigare, sed omnia integra con-
serventur eorum, pro quorum sustentatione,
& gubernatione concessa sunt, usibus profu-
tura. Obeunte te nunc ejusdem Loci Abbate,
vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi
qualibet subreptionis astutia, vel violentia
præponatur, nisi quem fratres communi favo-
re, vel fratrum pars consilij sanioris eligere-
tur, electus autem ad Rom. Pon. consecran-
dus accedat.

§. 5. Vos itaque filii in Christo dilecti oportet
regularis disciplinæ institutioni ferventer
insistere, & divinæ Legis præcepta studiosius
observare; ut quanto à secularibus tumultibus
liberiores estis, tanto solertius placere Deo to-
tus mentis, & animæ viribus anheletis. Ad ju-
dicium autem perceptæ à Romana Ecclesia liber-
tatis unam auri unciam per annos singulos La-
ceranensi palatio persolvatis.

§. 6. Sanè si quis in crastinum Archiepiscopus,
Episcopus, Imperator, aut Rex, Princeps, aut
Dux, Comes, aut Vicecomes, aut Judex, aut
persona quælibet, magna vel parva, potens
vel impotens, huius nostri privilegij paginam
sciens contra eam temerè venire tentaverit, se-
cundo tertiove commonitus, si non satisfactione
congrua emendaverit, eum honoris sui, & Offi-
cij periculo subjacere decernimus, & à Christi,
atque Ecclesiæ corpore auctoritate Apostolica
segregamus.

§. 7. Conservantibus autem pax à Deo, &
misericordia præsentibus, & futuris seculis con-
servetur. Amen. Amen. Amen.

Datum Militi per manus Johannis sanctæ Ro-
manæ Ecclesiæ Diac. Card. 3. Nonas Junii In-
dictionis 18. Incarnationis Domini 1091. Ponti-
ficatus verò D. Urbani secundi an. 4.

Constitutio ad Raynaldum Archiepiscopum Re-
mensensem, & suffraganeos ejus contra Polyga-
mos eosve qui ferarum ritu promiscua habe-
rent connubia.

URBANUS EPISCOPUS,

*Servus Servorum Dei, Venerabilibus Con-
fratribus & Coepiscopis Raynaldo Re-
mensi, & suffraganeis ejus, salutem &
Apostolicam benedictionem.*

SI sacerdotale quod geritis Officium considera-
tione debita pensaretis tanti facinoris infamia
ad aures nostras saltem impunita non perve-
nisset.

§. 1. Cum enim domui Israel speculatores
à Deo dati impiis impietates suas annunciare,
& pro domo Israel murum opponere debere-
tis, qualibet ratione vos pati potuisse mira-
mur, ut tam inclyti regni rex humani pudor-
is oblitus, divini timoris immemor contra jus,
contra fas, contra Legum & canonum sanc-
tiones, contra totius catholice Ecclesiæ con-
suetudines, & suam uxorem inordinatè relin-
queret, & propinqui sui conjugem amore sibi
nefario copularet. Quod factum utique & re-
gni totius confusionem, & Ecclesiarum vestra-
rum dissipationem portendit, & ad animam
vestram redundat infamia. Peccanti enim,
cum impedire possis, non contradicere, con-
sentire est.

§. 2. Te autem, carissime confrater Ray-

naldo

II.
Ex Labbe
T. 10. pag.
463.

Arguit in-

primis Raynaldum pro eo quod Episcopus Sylvanectensis sibi subiectus benedictionis sacerdotialis manum ipsis imposuit.

Hortatur Episcopos ut à tanto facinore Regem desisterent compellant.

Et pro ereptione Carnotensis Episcopi instantiam adhibeant.

Excommunicationi subicit Castellæ & terram eius qui eum retinuerit.

Data sexto Kalendas Novembris.

III. Ex Labbe Tom. 10. Concil. pag. 443. Edita An. Dom. 1096.

Exordium.

Sanctis Patrum institutionibus à quolibet iuste excommunicatum Episcopo, alii absolvent ipsi quidem Metropolitanus prohibentur.

Neminem ignorare putat quod sola non Synodo præcedente, sed Apostolica valeat suo statui restituere quos Synodus iniquè damnaverit, ipsius vero nemini liceat retrahere iudicia.

naldo; noxa hæc maxime impetit, pro eo quod Sylvanectensis subiectus tibi Episcopus, hoc publici adulterii crimen, suo, ut audivimus, firmavit assensu cum mæchis illis benedictionis sacerdotialis manum imposuit. Quod & si licitè nubere bigamis tamen impendi secundum canones non liceret:

§. 3. Nunc igitur vobis Apostolica auctoritate præcipimus, ut his visis apicibus, quod etiam non iubentibus nobis iam dudum fecisse vestram prudentiam decuisset, maturè convenire curetis regem, & ex Dei & nostra pariter & vestra parte instantè commoneatis, arguatis, obsecratis. increpetis, & à tanto, tamque horrendo facinore desistere compellatis.

§. 4. Quod si contempserit, & nobis, & vobis necessitas imminet, ut ad ulciscendas divinæ legis injurias pro nostri officii debito accingamur, & Phinees gladio Madianitas adlateras perforemus.

§. 5. Eandem quoque instantiam pro ereptione confratris nostri Carnotensis Episcopi adhibete.

§. 6. Quod si monitis vestris, qui eum cepit, obtemperare contempserit, vos & ipsum excommunicationi subicite, & Castellis in quibuscumque eum retinuerit, & terræ ejus divinum Officium interdicit, ne similia deinceps in viris hujus ordinis præsumantur.

§. 7. Ut ordinem vestrum diligitis, ita hoc accelerare omnibus modis satagetis. Valere.

Data sexto Kalendas Novembris, anno videlicet Dei Christi MXCII.

Constitutio ad Richerium Senonensem, & ceteros Francorum Episcopos, quæ Regem excommunicatum absolvi vetat eosque ad Synodum Arelatensem invitat.

URBANUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei ad perpetuam rei memoriam.

Auditum est apud nos quosdam confratres nostros in tantam audaciam prorupisse, ut asserant se nequaquam à regis societate absenturos, imò etiam Regem ipsum ab excommunicationis vinculo soluturos, quamquam feminam illam, pro quâ per nos excommunicatus fuerat, non dereliquit:

§. 1. Sed qui hoc loquuntur, aut profecto scripturas nesciunt, aut pertinaciter excedere nequaquam pertimescunt. Sanctorum quippe canonum sanxit auctoritas, & ea passim Ecclesiæ consuetudo servat, ut à quolibet iuste excommunicatum Episcopo alius absolvere non præsumatur. Ipsa etiam suffraganeorum ligamenta Metropolitanus, qui videlicet eorum majores sunt sanctorum Patrum institutionibus prohibentur absolvere.

§. 2. Quod si à quibuscumque id servatur Episcopis, videant venerabiles fratres nostri, quemadmodum Apostolicæ sedis valeant acta dissolvere, cum profecto luce jam clarius constet Apostolicæ sedis Pontifici non solum Episcopos, & Primates, sed ipsos etiam Patriarchas, divina institutione subiectos cum noverint ab omnibus ad ipsum, ab ipso autem ad neminem appellandum, cum sciant ei soli fas esse de omni Ecclesia judicandi, ipsum vero nullorum subjacere iudicio. Nec eos illud credimus ignorare, quod sola, nulla Synodo

præcedente, sedes Apostolica valeat suo statui restituere quos Synodus iniquè damnaverit, ipsius vero nemini liceat retrahere iudicia.

§. 3. Certè cum de leprarum, id est de criminum varietatibus ad Moysen Dominus loqueretur; Considerabit, inquit, leprosum Sacerdos, & immundum judicabit; ac deinde subjungit: Et clausus tenebitur ad arbitrium Sacerdotis. Videtis ergo quia ad illius Sacerdotis arbitrium clausus teneri præcipitur, cujus arbitrio judicatus est immundus. Quomodo itaque ad aperiendum manum porrigit, ad quem claudendum os aperire non ausi sunt. Cum quadriduanum Lazarum Dominus suscitasset non legitur ad absolvendum eum circumstantius aliquis se injecisse, dum ipsius Salvatoris præcepto jam viventem, jam stantem, discipuli absolverunt, ut profecto securus daretur exemplum, quia etiam penitens quis solvendus non est nisi per illius arbitrium, cujus voce, vel gemitu à sepulcro crimosus edicitur. Sed neque illud venerabilibus fratribus arbitramur ignotum, quia Deus superbis resistit, propè est autem obtritis corde. Super quem enim respiciam, ait Dominus, nisi super humilem & quietum & tremementem verba mea. Viderint ergo quo pacto peccatorem conentur absolvere, præter illius vel præsentiam, vel præceptum, cujus est iudicio in generali Synodo compeditus. Nobis sanè, & omnibus qui Turonis nobiscum Deo propitiante convenerunt, liquido paruit, & legis, & Evangelii & sanctorum Canonum documentis, nullam solvendi quem nos ligavimus fraternitati vestræ suppetere potestatem.

§. 4. Unde & Filium nostrum Francorum Regem, donec Deo in nobis & sanctæ Romanæ Ecclesiæ satisfaciatur, excommunicatum asserimus, & tam Episcopos, quam alios quoslibet ei pertinaciter communicantes esse sancimus, & privilegium potestatis emittere, si quis in ejus absolutione inconcessa abuti præsumperit potestate.

§. 5. De cetero universos vos Arelatem in octavis Apostolorum Petri & Pauli ad Concilium omni seposita occasione invitamus.

Constitutio ad Guichardum Episcopum Constantiensem quæ excommunicationem in Henricum Regem & Ravennatem Hæresiarum à Gregorio VII. latam confirmat, & in eorum sectarios, indè quæ agenda in Clericis ab Episcopis excommunicatis ordinatos constituit.

URBANUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, Guichardo Constantiensi Episcopo salutem & Apostolicam benedictionem.

Quia te speciale post Deum manuum nostrarum opus esse perpendimus, & quia specialem in te Religionis gratiam esse cognoscimus, idcirco te specialiter adjuvare, tuisque necessitatibus specialiter subvenire Domino annuente satagimus.

§. 1. Questiones autem quas tuis literis significasti vestris in partibus agitari apud nos satis frequenter noveris commoveri, Fratrum itaque nostrorum communicato consilio diùque excommunicationis questione tractata sancti prædecessoris nostri Gregorii sententiam confirmantes ita eam Deo inspirante determinavimus.

Levit. 13.

Exemplis sacris sententiam confirmat.

Isai. 66.

Francorum Regem donec Deo in se & sanctæ Romanæ Ecclesiæ satisfaciatur, Episcopos aliosve ei communicantes excommunicatos asserit.

Universos Galliarum Episcopos ad Concilium Arelatensem invitavit.

IV.

Ex Labbe Tom. 10. Concil. pag. 444.

Edita An. Dom. 1096. Hanc descripsit P. Jacobus Sirmundus ex Codice Atrebatensi.

Guichardo opem pollicetur.

Propter questionem in partibus Guichardi agitatam, excommunicationis Prædecessoris Gregoriam sententiam confirmaturus est.